

6. WDR 2013: Jobs [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <http://econ.worldbank.org>
7. Ukrainian Economic Trends Forecast: 3Q 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <http://www.davinci.org.ua/news.php?new=562&ev>

SUMMARY

The article offers a reflection of philosophy of economic life of modern society in its transition from crisis to stable functioning and development.

П.В.ВОЛОДИН

ТЕРОРИЗМ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Процес глобалізації породжує численні соціально-політичні кризи, суперечності і конфлікти, одним із способів рішення яких стає тероризм. Вивчення тероризму в сучасному світі і причин, безпосередньо породжуючих його, найтіснішим чином стикається з вивченням процесу глобалізації. Тероризм набув характеру світової проблеми ще наприкінці XIX - початку XX століть, перетворюючись на зброю, величезну силу залякування і знищення у вічному і непримиренному антагонізмі різних світів, культур, ідеологій, релігій і світоглядів. Тероризм став проблемою «номер один у світі» - найнебезпечнішою, найгострішою, складною і важко прогнозованою, втілюється в усе більш різноманітні форми і загрозливою всьому сучасному людству. Терористи все частіше проникають в регіони інших країн.

Для цього використовуються тактики провокацій міжнаціональних і міжрелігійних конфліктів, революційних настроїв для повалення неугодних режимів, насамперед, шляхом ідеолого-інформаційної обробки, часом переростає в інформаційну війну. Ідеолого-інформаційна обробка базується на принципах «відновлення історичної справедливості», загострюючи уваги людей на аморальній поведінці представників іншої нації, додання конфліктів на побутовому ґрунті і катастроф, що відбуваються через порушення правил техніки безпеки, ненависті або ворожнечі. Терористи співпрацюють з міжнародними сектантськими угрупованнями та екстремістськими об'єднаннями, ведучи широку пропаганду і розгортаючи інформаційну війну з використанням різних ЗМІ проти представників традиційних конфесій, підриваючи довіру людей до них. Відкидаючи все, що було пов'язано з минулим світоглядом, і активно вбираючи нові, на його думку, справедливі, погляди, людина сама не помічає, що стає маріонеткою в руках терористичних і екстремістських ділків.

Терористи стають все більш безпринципними, вибираючи для своїх злочинів місця священні для людини: так у різних куточках світу відбуваються вибухи в храмах різних конфесій, місцях поховань та пам'ятних дат. Зневажаючи життя людини певної нації, конфесії і соціальної групи, терористи прагнуть показати ненависть до їхньої релігії, презирство до їхньої культури, історії, до всього того, до чого представники цієї групи, конфесії чи нації ставляться з благоговінням і повагою. З іншого боку, розвивається культ насильства, знецінюється людське життя, зростає озлобленість жорстокість, цинізм, взаємна ненависть між народами та соціальними групами. При цьому людина і суспільство в цілому відчують себе в сучасному світі все більш незахищено. Виникає почуття страху та занепокоєння навіть у таких життєвих ситуаціях, де здавалося б, нічого не віщує трагедії.

Мета статті – проаналізувати поняття «тероризм», «терористичний акт», «міжнародний тероризм», та їх зміст, показати, що ці проблеми носять глобальний характер. На сучасному етапі розвитку суспільства даною проблемою займаються Варданянц Г. К., Карпець І.І., Ольшанський Д. В., Іванов В. Н., Беглова Н.С. та інші.

Актуальність дослідження даної проблеми полягає в тому, що тероризм став однією з глобальних проблем людства і становить серйозний виклик, як для глобальної, так і для національної безпеки. В даний час спостерігається тенденція до розширення масштабів і географії терористичної діяльності. Зростає кількість терористичних актів на ґрунті політичного протистояння різних сил, а також на ґрунті міжетнічних і між конфесійних протиріч. Зростаючись з організованими злочинними угрупованнями, в тому числі світового масштабу і з такими видами протиправних і аморальних діянь

як наркоторгівля, проституція, корупція, торгівля людьми, рабство, організація екстремістських озброєних банд формувань, торгівля зброєю, відмивання доходів, отриманих злочинним шляхом, злочини терористичної спрямованості стають все більш витонченими і жорстокими, а людство – все більш уразливим.

Ця проблема набула особливої актуальності. Це пов'язано з тим, що, по-перше, тероризм відображає культ насильства і сприяє його розвитку, даючи йому переваги перед соціальними, політичними і правовими методами вирішення конфліктів у соціумі, по-друге, тероризм формує і посилює у суспільстві почуття страху і як всяка інша дія, спрямована на заподіяння смерті, знецінює людське життя, по-третє, тероризм здатний привести і, як показує життя, реально призводить до згорання державних гарантій і свобод особистості, оскільки може викликати з боку держави контрзаходи, які не завжди узгоджуються з нормами правової демократичної держави.

На наш погляд за останні двадцять років практика тероризму зазнала явні зміни в гіршу сторону. Перш ніж розкривати зміст тероризму нам необхідно зупинитися на таких поняттях як «тероризм», «терористичний акт», «міжнародний тероризм». У науковій літературі багато років триває дискусія з проблеми поняття тероризму. Ще більше зросла актуальність цієї тематики в останні роки. Слово «тероризм» («терор») досить широко поширене, не має, проте чітко фіксованого змісту. Воно прийшло з латинської мови (терор - залякування) феномен соціальної психології, з'являється в умовах конфліктних ситуацій, як засіб їх максимального загострення. Терор – політика залякування, придушення політичних супротивників насильницькими заходами. Тероризувати – переслідувати, погрожуючи розплатою, насильством; залякувати, тримаючи в стані страху.

Словник С. І. Ожегова дає наступне визначення: «Терор – фізичне насильство, аж до фізичного знищення, по відношенню до політичних супротивників». Закон Росії «Про протидію тероризму» визначає тероризм як ідеологію насильства і практику впливу на прийняття рішення органами державної влади, органами місцевого самоврядування або міжнародними організаціями, пов'язані з залякуванням населення або іншими формами протиправних насильницьких дій.

Державний департамент США дає таке визначення тероризму: «Тероризм – це заздалегідь підготовлене політично мотивоване насильство на адресу не залучених в бойові дії цілей, здійснюване таємними агентами або представниками тих чи інших національностей, спрямоване на надання впливу та отримання аудиторії».

Тлумачний словник В.І. Даля трактує тероризм як прагнення лякати смертю, стратою, погрозами насильства та фізичного знищення, жорстокими каральними заходами і катуваннями, розстрілами.

Вітчизняні політологи вважають, що тероризм – особлива форма політичного насильства, що характеризується жорстокістю, цілеспрямованістю і уявною ефективністю. Ці особливості зумовили широке використання тероризму протягом людської історії в якості засобу політичної боротьби в інтересах держави, організацій та окремих людських груп.

Зарубіжні дослідники широко обговорюють різні формулювання тероризму, наголошуючи на необхідності розробки такого поняття на міжнародному рівні. Західним авторам належить ряд фундаментальних праць з проблем тероризму, в яких з тим чи іншим ступенем визначеності говориться про реакційні сили, що використовують це специфічне знаряддя для підризу міждержавних відносин, провокацій, міжнародних конфліктів, зміну зовнішньої і внутрішньої політики конкретної держави та інших цілей. Таким чином, тероризм - це насильство, що містить в собі загрозу іншого, не менш жорстокого насильства, для того, що б викликати паніку, порушити і навіть зруйнувати державний і громадський порядок, вселити страх, змусити противника прийняти бажане рішення, викликати політичні та інші зміни .

Мета тероризму – нанесення шкоди демократичним і прогресивним соціальним перетворенням, власності організацій, установам приватних осіб; фізичне знищення на догоду реакційним поглядам і ідеології фашистського, расистського, анархічного, шовіністичного, або військово-бюрократичного толку, а також отримання злочинними елементами або заступництво їм організаціями, групами, особами матеріальної чи іншої вигоди; дезорганізація і нанесення збитку нормальним відносинам між державами. У зв'язку з відсутністю чіткого визначення тероризму, визнаного класичним і охоплюючого всі складні й багатогранні риси даного явища, складністю розмежування терористичної злочинності і національно-визвольної боротьби окремих націй і народів, підтримуваної тими чи іншими зарубіжними державами. Все це ускладнює вироблення

єдиного визначення поняття тероризму, і на своєму шляху зустрічає безліч перешкод політичного, ідеологічного, духовного характеру і залежить від політичного режиму і форми правління в тій чи іншій країні, її ролі у світовому співтоваристві і багатьох інших факторів.

Сучасний тероризм характеризується різко зростаючою технічною оснащеністю, високим рівнем організації, наявністю достатніх фінансових коштів. Його головна відмінна риса - це розмивання меж між міжнародним і внутрішнім тероризмом. Розширюються зв'язки терористичних організацій з наркобізнесом і незаконною торгівлею зброєю. Одним словом, світ вступив в унікальну епоху тероризму, який може перетворити все сучасне суспільство в його потенційну жертву. Зростаючий натиск тероризму в світі в цілому вимагає критичного переосмислення наявних уявлень про це особливе і вельми складне явище сучасного життя, розробки нових підходів до його аналізу. У зв'язку з цим виникає необхідність пізнання генезису і сутності тероризму, тенденцій його становлення і подальшого розвитку, дослідження основних характеристик тероризму і можливостей боротьби з ним.

Тероризм, як форма політичної боротьби набув характеру системи у другій половині XIX - на початку XX ст., тут можна послатися на народницький і есерівський тероризм. Значний розвиток тероризм отримав як в Західних країнах, так і в Америці.

Нині мало хто заперечує, що тероризм, як політика залякування, придушення противників насильницькими заходами, терористичними актами, аж до їх фізичного знищення, стала реальною силою загрожуючою людству. Збільшується число терористичних актів, та їх поглиблення свідчить, що вони мають загальносвітовий характер, зачіпають інтереси більшості народів світу, вимагають невідкладних і ефективних рішень, спільних зусиль всіх держав. Іншими словами, тероризм може бути розглянутий як одна з найнебезпечніших, складних і важкопрогнозованих, що набуває все більш різноманітні форми та загрозливі масштаби глобальних проблем сучасності.

Проблема тероризму поряд з проблемами запобігання тероядерної катастрофи та забезпечення миру для всіх народів, подолання катастрофічного забруднення навколишнього середовища, негативних наслідків розвитку науки і техніки і т.д., відноситься до числа загальнолюдських проблем сучасності, так як породжена протиріччями суспільного розвитку, різко збільшеними масштабами впливу діяльності людства на навколишній світ і пов'язана з нерівномірністю соціально-економічного і науково-технічного розвитку країн і регіонів.

Головною і основною формою прояву тероризму є терористичний акт. Теракт – це злочинне діяння, пов'язане з цим суспільним явищем, яке впливає з нього. Високий ступінь суспільної небезпеки терористичного акту обумовлюється тим, що він виконує соціально-деструктивну функцію, пов'язаний з культом насильства, породжує в суспільстві страх, занепокоєння громадян за свою безпеку і безпеку своїх близьких. Акти тероризму в останні роки стали направлятися на залякування соціуму в цілому. Тут буде доречно навести афоризм з пам'ятки для бойовиків руху «Хамаз»: «Нерозумно полювати на тигра, коли навколо повно овець». [7, 31] Глибина і масштабність даної глобальної проблеми сучасності, яка загрожує всьому людству, вимагає ефективних невідкладних та спільних контрзаходів з боку держави і всього світового співтовариства в цілому.

Дійсність останніх років, конкретні акти тероризму відобразили в собі в концентрованому вигляді все те, що визначає як розвиток тероризму в цілому, так і всю суму факторів, що безпосередньо впливають на цей розвиток. Вже в другій половині XX-го століття терористичні акти стали широко використовуватися як засіб політичної боротьби і метод впливу на політичні процеси, що відбуваються в суспільстві, світове співтовариство було поставлено перед необхідністю активізувати боротьбу проти терористичних актів.

Систематизуючи наявну практику координації зусиль світового співтовариства у питаннях протидії актам терору, слід зазначити, що в її основі лежить ряд універсальних міжнародних конвенцій. У їх числі – конвенція про запобігання та покарання злочинів проти осіб, що користуються міжнародним захистом, у тому числі дипломатичних агентів (1972); конвенція про боротьбу із захопленням заручників (1979); конвенція про боротьбу з бомбовим тероризмом (1997) та інші конвенції, які спрямовані проти як тероризму, так і терористичних актів.

Успіх боротьби з тероризмом безпосередньо залежить від реального оперативного співробітництва між спецслужбами. Провідні країни світу прийшли до усвідомлення того, що злочинний світ об'єднався набагато раніше, ніж їх правоохоронні органи, зміцнилося розуміння, що тероризм можна перемогти лише спільними зусиллями. Група експертів з транснаціональної

організованої злочинності на засіданні в Парижі 12 квітня 1996 прийняла наступні рекомендації: держави повинні проаналізувати своє законодавство, що стосується кримінальних злочинів, визначити центральний орган, структура якого має відповідати завданням швидкої передачі запитів про вчинені і підготовлювані теракти, були засуджені злочинні акти, методи і практика тероризму, виражена резолюція, діяти, з метою його викоринення, як на двосторонній основі, так і шляхом багатостороннього співробітництва.

З вищесказаного, очевидно, що для боротьби з цієї загальної загрозою необхідне об'єднання зусиль усіх державних та громадських структур, гілок влади, засобів масової інформації. Необхідно чітко визначити і назвати джерела і детермінанти терористичних проявів, до числа яких можуть бути віднесені: падіння життєвого рівня населення, зниження ступеня соціального захисту, посилення соціальної несправедливості, загострення політичної боротьби, зростання націоналізму і сепаратизму, недосконалість законодавства тощо.

Викоринення тероризму – тривалий процес, який передбачає створення необхідних об'єктивних і суб'єктивних умов для досягнення цієї мети. При цьому неможливо знищити тероризм одними тільки силовими засобами: насильство неминуче породжує насильство. Найбільш важливою передумовою ліквідації тероризму є стабілізація економічного та політичного становища в країнах, зміцнення демократичних принципів в суспільно-політичному житті. Необхідно сформувані нормальне суспільство, в якому різко звужиться соціальна база тероризму. Особливо важливо, щоб у державах сформувалися стабільні демократичні політичні системи, механізми цивілізованого політичного діалогу та ротації влади. Для витіснення тероризму з життя потрібно вироблення високої політичної і правової культури в суспільстві, чітке встановлення правових санкцій за терористичні дії. Необхідно створити сприятливі умови для нормального рівномірного розвитку різних етносів, та забезпечити реалізацію їх інтересів, щоб запобігти конфліктам на національному ґрунті. Необхідні заходи з посилення охорони кордонів, підвищення контролю за діяльністю зарубіжних організацій, щоб максимально знизити можливість імпорту екстремізму з інших країн.

Заходи, спрямовані на скорочення безробіття і вирішення назрілих соціально-економічних проблем, здатні знизити соціальну напруженість у суспільстві, нейтралізувати головне джерело потенційних соціальних ексцесів. Одним з найважливіших напрямків діяльності глав держав має стати спільна взаємодія з попередження, локалізації і припинення регіональних сплесків екстремізму, так як окремі конфлікти, викликані терористами, можуть стати причиною дестабілізації в інших державах. Трагічні результати тероризму, які характеризують це явище нинішньої політики, повинні послужити важливим застереженням усім політичним силам про те, що спроби вирішити політико-економічні та інші проблеми за допомогою насильства не сприяють вирішенню поставлених завдань, а навпаки, ведуть до поглиблення і наростання протиріч у суспільстві.

Загострення глобальних проблем на межі ХХ і ХХІ століть стало відмінною рисою сучасного етапу розвитку світової спільноти. Вони перетворилися в реалії, багато в чому визначають сьгоднішні особливості міжнародних відносин і основні напрями світової політики. Участь у міжнародному співробітництві з подолання глобальних проблем слід розглядати як специфічну форму продовження внутрішньої політики держави за його межі у світовий геополітичний простір. В даний час проблема міжнародного тероризму перетворилася на одну з найгостріших глобальних проблем сучасності, пов'язаних зі сферою міжнародних відносин і є сьогодні виключно актуальною. Однак єдиного підходу до визначення його змісту, як і тероризму, наука ще не виробила. Аналіз визначень міжнародного тероризму, пропонований вітчизняними і зарубіжними вченими, а також окремими державними або міжнародними структурами, вказує на розбіжності в думках з приводу цього поняття і його змісту. Наприклад, з позицій міжнародного права міжнародний тероризм оцінюється як сукупність суспільно-небезпечних у міжнародному масштабі діянь, що тягнуть безглузду загибель людей, порушують нормальну дипломатичну діяльність держав та їх представників, ускладнюють здійснення міжнародних контактів і зустрічей, а так само транспортних зв'язків між державами.

Професор І.І. Карпець під суспільно небезпечним діянням розумів міжнародну або внутрішню державну, або що має міжнародний (тобто охоплює дві або більше держави) характер організаційну та іншу діяльність, спрямовану на створення спеціальних організацій і груп, для здійснення вбивств і замахів на вбивства, нанесення тяжких тілесних ушкоджень, переміщення і захоплення людей в якості заручників з метою отримання викупу, насильницького позбавлення

людини свободи, сполучену з наругою над особистістю, застосуванням тортур, шантажу і т.д. Даний злочин супроводжується, як правило, руйнуванням і пограбуванням будівель, житлових приміщень та інших об'єктів. [5, 64-98]

Г.А. Дробот так визначає специфіку міжнародного тероризму: це, як правило, терористичні дії, вжиті громадянами однієї країни проти громадян іншої країни і здійснені на території третіх країн.

А.А. Попович пропонує наступний варіант визначення міжнародного тероризму: міжнародний тероризм є посягання на міжнародний правопорядок, застосування або загроза застосування організованого насильства, спрямованого на усунення політичного противника або на досягнення інших міжнародно-протиправних цілей шляхом залякування осіб, які не є безпосередніми об'єктами нападу.

На думку Н.С. Беглової, міжнародний тероризм – це не якийсь особливий вид тероризму, а продовження внутрішнього тероризму, що виходить за межі кордонів тієї чи іншої держави. Як ми бачимо, що ці визначення не однозначні. Деякі дослідники наполягають на формуванні визначення міжнародного тероризму, як необхідного орієнтира для вирішення міжнародних політичних і правових проблем, і так само створення цілісної системи протидії тероризму.

Ефективне і всебічне співробітництво держав у цій області можливе тільки за умови домовленості щодо розгорнутого визначення міжнародного тероризму. Про це ж неодноразово згадувалося в міжнародних актах, що носять антитерористичну тематику. Однак сьогодні зв'язок міжнародного політичного тероризму із злочинним світом очевидний, що часом не представляється можливим відрізнити одного від іншого. У першу чергу це, звичайно, пов'язано з фінансовими можливостями сучасної міжнародної злочинності. Незаконна торгівля наркотиками, зброєю та іншими дорогими нелегальними товарами, дуже часто опиняється в числі головних джерел фінансування терористичних організацій. Одночасно злочинний світ виявляється головним постачальником потенційних членів терористичних угруповань, як правило, безпосередніх виконавців терористичних актів: суїцидних атак, вибухів, піратських нальотів і т.д.

Терористичні організації повною мірою використовують новітні розробки в області озброєнь, спецматеріалов, обладнання та засобів зв'язку. Це різко відрізняє їх від терористів минулих часів, коли озброєння і оснащення терориста не витримували ніякого порівняння з тими ж засобами які протистоять їм в органах державної безпеки. Сьогодні багато терористичних організацій мають можливості використовувати новітні, часом секретні засоби озброєння або зв'язку, при чому далеко не завжди вони здобуті незаконним шляхом. Терористичні організації завжди користувалися підтримкою з боку країн ворожих держав, обраних в якості об'єкта терористичних актів.

Однак в умовах глобалізації ситуація в цій сфері докорінно відрізняється від того, що було раніше. По-перше, існує цілий ряд глобальних і регіональних договорів і конвенцій про відмову підтримувати, фінансувати або приховувати терористів на своїй території. Тим не менш, багато держав в залежності від політичної кон'юнктури або дивляться крізь пальці на діяльність міжнародних терористів, або вважають за краще замовчувати факт свого прямого потурання терористичним угрупованням.

Ця трансформація обумовлена, на нашому думку, такими причинами:

По-перше, міжнародний тероризм, на жаль, отримує все більш широке поширення в планетарному масштабі. Він проявляється як у регіонах традиційних міжнародних конфліктів (наприклад, Близький Схід, Південна Азія), так і від цього небезпечного явища виявилися не застраховані і найбільш розвинені і благополучні держави (зокрема США і Західна Європа).

По-друге, міжнародний тероризм являє собою серйозну загрозу для безпеки окремих держав і всього світового співтовариства в цілому. Щорічно в світі здійснюються сотні актів міжнародного тероризму, а скорботний рахунок їхніх жертв становить тисячі вбитих і покалічених людей.

По-третє, для боротьби з міжнародним тероризмом мало зусиль однієї великої держави або навіть групи високорозвинених держав. Подолання міжнародного тероризму, як глобальної проблеми вимагає колективних зусиль більшості держав і народів на нашій планеті, всього світового співтовариства.

У наш час мова йде не тільки про здатність окремих держав, а й усього світового співтовариства знайти адекватні відповіді на глобальні виклики його майбутньому. У цьому представляється особливо важливим, визначити значення як загальнолюдської проблематики в цілому, так і окремих глобальних проблем для перспектив розвитку світової спільноти.

Боротьба з тероризмом потребує комплексного підходу, в якому повинні бути присутніми заходи економічного, соціального, політичного і, зрозуміло, спеціального характеру. Ясно так само, це довготривала програма і її реалізація залежить від багатьох параметрів. Але першочергові заходи повинні включати в себе: розробку концепції антитерористичної боротьби в сучасних умовах; всебічну взаємодію спецслужб і сил правопорядку в цій боротьбі на міжнародному рівні; створення єдиної інформаційної системи з питань антитерористичної боротьби і здійснення аналітичної роботи щодо забезпечення боротьби з тероризмом; посилення правових наслідків для осіб, пов'язаних в тій чи іншій формі з терористичною діяльністю; створення єдиного контр терористичного простору. Реалізація цих заходів дозволить нам вирішити багато проблем у боротьбі як з міжнародним тероризмом, так і з тероризмом в цілому.

Для ефективної протидії міжнародного тероризму і тероризму в цілому, необхідно в дослідженні підходів цих понять дійти однозначного загального визначення, яке, по-перше, допоможе вирішити найважливіші міжнародні, політичні та правові проблеми, по-друге, послужить основою створення системи заходів з протидії міжнародному тероризму, так і тероризму в цілому, по-третє, дозволить виділити сутнісні ознаки конкретних видів діяльності, яка, на думку міжнародної спільноти, вважається протиправною і розглядається як поведінка терористичного характеру, по-четверте, сприятиме розмежуванню міжнародного тероризму і національно-визвольного руху і т.д. Для подальшого розвитку протидії як міжнародному тероризму, так і тероризму в цілому необхідна розробка і реалізація комплексної програми, що включає політичний, соціальний, економічний, правовий, ідеологічний та інші аспекти. У ній повинні неодмінно бути враховані інтереси населення, проблеми і конфліктний потенціал тероризму в усьому світі. Потрібні так само взаємодія та координація всіх сил суспільства зацікавлених у вирішенні цієї актуальної проблеми.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Варданянц Г. К. Терроризм: диагностика и социальный контроль: [Виды терроризма и методы борьбы с ним] / Г. К. Варданянц // Социологические исследования. – 2005. – № 7. – С. 78-83..
2. Васильев А. Исторические корни терроризма: [Терроризм в современном мире: истоки, сущность, направление и угрозы] / А. Васильев, В. Гарев // Азия и Африка сегодня. – 2008. – № 4. – С. 32-39.
3. Змеевский А. Международное право и борьба с терроризмом: [Международное сотрудничество в борьбе с терроризмом. Совет безопасности ООН - антитеррористическая деятельность. Контртеррористический Комитете] / А. Змеевский // Международная жизнь. – 2005. – № 7-8. – С. 161-167.
4. Иванов В. Н. Феномен терроризма: [Оценка терроризма. Реакция массового сознания на терроризм] / В. Н. Иванов // Социологические исследования. – 2005. – № 7. – С. 63-71.
5. Карпец И.И. Преступления международного характера / И.И.Карпе. - М.: «Мисль», 1979. - 264 с.
6. Куклина И. Мировой терроризм и международные структуры обеспечения безопасности / И. Куклина // Мировая экономика и международные отношения. – 2005. – № 1. – С. 25-33.
7. Ольшанский Д. В. Психология террора / Д.В.Ольшанский. - М., Екатеринбург: 2002. - 319 с.

SUMMARY

Relevance of the study of the problem lies in the fact that terrorism has become one of the global problems of mankind and is a serious challenge for both the global and national security currently; there is a tendency to expand the scope and geography of terrorist activities. An increasing number of terrorist acts motivated by political confrontation of forces, as well as on the basis of inter-ethnic and inter-confessional conflicts. Splice with organized crime groups, including the global scale and with such kinds of illegal and immoral acts like drug trafficking, prostitution, corruption, human trafficking, slavery, the organization of extremist groups of armed gangs, arms trafficking, laundering of proceeds of crime, terrorist crimes becoming more sophisticated and violent, and humanity - all more vulnerable.